

JONGE MENSEN MELDEN ZICH BIJ PAROCHIES (januari 2025)

In ons bisdom zijn twaalf dekenaten, verbanden van parochies in een bepaalde regio. Al een half jaar breng ik, samen met de andere leden van de bisdomstaf, werkbezoeken aan deze dekenaten. Wij spreken met de pastorale teams en de besturen over de toekomst van het geloofsleven. Naast zorgen en onzekerheid hoor ik gelukkig ook bemoedigende geluiden. In een aantal parochies is er vrij plotseling een toeloop van jonge mensen te constateren. Eerst bezoeken zij een Eucharistieviering maar daarna volgen vaak verzoeken om een gesprek met een van de pastores. Een aantal van deze jongeren spreekt het verlangen uit om de gedoopt te worden.

Bevlieging?

Het is nog te vroeg om over deze ontwikkeling stellige uitspraken te doen. Voor een opwekking zijn de getallen nog te gering maar het is ook te gemakkelijk om deze toeloop van jonge mensen af te doen als een bevlieging. Jonge mensen hebben geen trauma's opgelopen in de Kerk. Eerder hebben zij een gat in hun ziel en verlangen zij naar een fundament om op te kunnen staan. In het Evangelie lezen wij al dat ons levenshuis gemakkelijk kan instorten als wij bouwen op zandgrond. Het blijkt dat mensen nog steeds maar moeilijk van brood alleen kunnen leven. Deze jongeren tonen een intens spiritueel verlangen. In de katholieke traditie wordt gesproken over een *desiderium naturale*, een natuurlijk verlangen van iedere mens naar het goddelijke. Niet voor niets melden boekhandelaars dat jongeren steeds vaker een eerste bijbel komen kopen. De verhalen over Gods omgang met Israël en het onderwijs van Jezus geeft deze jongeren grond onder de voeten.

Parochies

In de Sint Jan in 's-Hertogenbosch zie ik een gestage groei van de jongerengroep. Vlak voor het kerstfeest werden 10 jongeren gedoopt en aan een kerstmaaltijd namen 35 jonge mensen deel. Ook andere parochies melden soortgelijke getallen of zelfs hogere. Over het algemeen staan deze jonge mensen wat behoudend in de samenleving en kiezen ook voor een klassieke beleving van het geloof. Een duidelijke verkondiging en een mooie liturgie spreekt hen aan. Schoonheid vormt nog steeds een weg naar God. Deze jongeren zoeken ook duidelijkheid in relaties. In gesprekken met hen hoor ik over het belang van het gezin. Juist in een tijd van relationele slordigheid en veel scheidingen, verlangen deze jonge mensen naar stabiliteit in vriendschappen. Vaak hebben hun eigen ouders het geloof en de Kerk vaarwel gezegd en komen deze jongeren uit gebroken gezinnen. Diep in hun hart hopen zij de kracht te ontvangen aan hun toekomstige man of vrouw trouw te zijn.

Openheid en dialoog

Kersverse katholieke jongeren hebben vaak een sterke focus op de liturgie waarin God eer wordt gebracht en het geloof wordt opgebouwd. Maar de diaconale dimensie van het geloof krijgt minder aandacht. De God die wij aanbidden verwijst ons echter naar onze naasten, heel bijzonder naar armen en eenzamen. Ik hoor tegelijk niet zelden een negatieve benadering van de huidige cultuur. Natuurlijk zijn er in onze samenleving zorgelijke ontwikkelingen maar een katholiek zou de huidige wereld niet vijandig tegemoet moeten treden. Deze wereld is immers van God. Juist om leeftijdsgenoten te bereiken is een open en hartelijke opstelling noodzakelijk. In het onderwijs van Jezus ligt alle nadruk om te leven vanuit Gods onvoorwaardelijke liefde. De bovengeschetste ontwikkeling onder jongeren is nog pril en kwetsbaar. Maar ik ben dankbaar voor wat ik als bisschop mag zien en horen. Hopelijk zet deze trend zich door. Christus wil immers ook voor jonge mensen perspectief in hun bestaan bieden. Uitzicht op een trouwe God die ieder mens uitnodigt tot een liefdevol en dienstbaar leven.

+ Mgr. dr. Gerard de Korte
Bisschop van 's-Hertogenbosch